

ISKRE

2016.

List Osnovne škole fra Didaka Buntića, Čitluk

svibanj, 2016.

S VAMA SMO I OVE ŠKOLSKE GODINE

Dragi čitatelji,

stije nam novi broj školskog lista Iskri, a proljetna gužva, kao i proljeće, sve pokrene i probudi. Učenici smo Osnovne škole fra Didaka Buntića, članovi sekcija, učestvujemo u izdanju školskog lista pa se nadamo da ćete pročitati naše radove i prepoznati najzanimljivije sadržaje.

Proljeće nam polako stiže, bliži se i kraj školske godine, a mi smo puni briga zbog što boljeg uspjeha. Kad sunce izide, sve nas doziva vani na igru, veselje, radost i nestasluke. Zahvaljujemo se trudu naših učitelja koji nas u tome, moramo priznati, potpuno razumiju. Cijelu su nas školsku godinu istinski i s puno ljubavi poticali da učimo, a mi smo to često zaboravljali pa im se sada iskreno zahvaljujemo i ispričavamo.

Proljeće je najljepše godišnje doba, radosno i zeleno jer se novi život rađa!

SRETAN VAM DAN ŠKOLE!!

Vaši urednici!

ISKRE, List Osnovne škole fra Didaka Buntića, Čitluk
Kralja Tomislava 94 88 260 Čitluk

Uređivački odbor:

Ravnatelj: Marin Kapular, prof.

Zamjenica ravnatelja: Ivanka Primorac, prof.

Pedagoginja: Milenka Šego, prof.

Voditelji sekcija: učitelji hrvatskoga jezika i razredne nastave

Tajnik: Ivan Sušac, dipl. iur.

Svečano obilježen Dan OŠ fra Didaka Buntića

U ponedjeljak, 25. svibnja 2015. godine svečano smo obilježili Dan škole. Program proslave otpočeo je jutarnjom svetom misom za sve pokojne djelatnike i učenike naše škole. Misnom slavlju bili su prisutni učenici i djelatnici škole. Nakon toga uslijedio je sportski dio programa - natjecanje učenika u ekipnim sportovima. U 11 sati okupili smo se u holu škole na svečanoj priredbi, koju su svojom nazočnošću uljepšali mnogi, dragi nam gosti, a osobito nas obraduju naše umirovljene kolegice i kolege.

Kroz raznovrsni program provela nas je voditeljica Matea Karačić, učenica VIII.e razreda. Svoje talente pokazali su učenici dramsko-recitatorskih sekcija, ritmičke sekcijske i Malog zbora. Nizale su se jedna za drugom recitacije, igrokazi i glazbene točke... Dan škole uvijek je i prilika da se osvrnemo na školsku godinu koja je iza nas pa su istaknuti najvažniji događaji i postignuti rezultati. Ravnatelj Marin Kapular osobno je čestitao svim učenicima na uloženom trudu i postignutim rezultatima, a potom najuspješnijima uručio prigodne knjige. Nagrađen je učenik Pero Pehar (3. mjesto iz tehničke kulture), te učenici VIII. razreda (2. mjesto na CIVITAS-u). Osobito je radosna bila učenica generacije Dragana Buntić (VIII.d), kojoj je uručena pohvalnica, a ravnatelj je pohvalio i Ivanu Sušac (VIII.d) te Mateu Karačić (VIII.e). Na samom kraju priredbe ravnatelj je svakom djelatniku uručio knjigu Hercegovac s razlogom, autora Ivana Šimića, koji nam je i darovao knjige. Tom lijepom gestom, uz vesele glasove našega zabora, završila je priredba.

Dobrota je vrlina

U početku je Bog stvorio čovjeka. Dao mu je dušu, potom zrnce dobrote i iskru težnje za nebom. Život je najveći dar. Svi smo mi jedinstveni i neponovljivi i u svojoj suštini dobri. Povezani smo tisućama niti s drugim ljudima i ne možemo jedni bez drugih. Zbog niza okolnosti ljudi krenu stranputicama. No, svakog čovjeka treba cijeniti i pokušati pronaći ono zrnce dobrote u njemu. Trebamo voljeti svoje bližnje jer ljubav, suošjećanje i dobrota je ono što ostaje iza nas i po čemu nas pamte. To je jedini ispravan put. Cijeli život treba tražiti ključ koji otvara vrata raja. To uopće nije teško. To je lijepa riječ, darovani smiješak, pružena ruka, dijeljenje patnje, jednim imenom dobrota i ljubav.

Lucija Kordić, VII.a

Što želim biti kad odrastem

Dječji snovi i mašta su nevjerljivi i predivni. Sanjarimo što je moguće i ono nemoguće. Kad sam imala četiri godine, teta me pitala što želim biti kad odrastem. Ja sam bez razmišljanja rekla: turist! Vrlo često prepričavamo tu zgodu. Između pete i osme godine bila sam opsjednuta pjesmama i rimama. Moji prvi stihovi su bili: „Moja mama Irena, kako je lijepa žena.“ Pisci u svojoj mašti mogu otići na kraj svijeta. A onda sam počela prebirati po notama. Divila sam se kako samo od sedam nota može nastati tolika divota. Sad sam malo starija i ozbiljnija. Uzor mi je moj brat koji studira medicinu. Iako se strašno bojem krvi, bolesti i bijele kute, vrlo sam ozbiljna kad kažem da će jednoga dana biti dobra pedijatrica. To je divno i plemenito zanimanje koje traži puno učenja, odricanja, strpljenja i ljubavi.

Lucija Kordić, VII.a

Đačke brije

Nastao je kaos i nered među knjigama,
svađale se koja ima veću ulogu u đačkim brigama.

Potukli se hrvatski jezik i matematika,
engleski jezik, biologija i informatika.

Uplele se pernica i torba, pred njima je opaka borba.

Torba pred njih sve skoči i misli: „Iskoristit ću svoje moći.“

Kaže: „Svi na mjesto, znam da se ovo događa često!“

Reče pernica: „U meni svi mirni, pogotovo gumica,
ma to je mirno kao mala gumica.“

Hrvatski jezik reče: „Meni govore da sam glup!“

A meni draga torbo, reče engleski, da sam tup!

Kaže torba: „Zadaću morate sređivati,
policu sa knjigama često uređivati.“

Sve nas treba đak,
biti učenik nije posao lak.

Pisati zadaću, učiti,
s nekim predmetima se mučiti.

Reče matematika: „Imaš pravo ovaj put,
ti si tu da nitko od nas ne bude ljut.“

Torba se nasmija slatko,
sve joj islo glatko.

Reče: „Hajde, hajde, sredite sve, pa uskočite u me.“

Tako sve išlo bez muke,
torba skočila u đačke ruke.

Pa krenuli polako u školu,
svi se slagali, bili kući ili u školi na stolu.

Brigita Mandarić, VIII.a

MOJ RODNI KRAJ

Moj rodni kraj,
za mene je raj.
Tu sam lica vesela,
a nikada kisela.

Moj rodni kraj,
moja Hercegovina,
na zemlji najmilija,
za mene posebna
i nikad je ne bih mijenjala.

Moj rodni kraj je
za mene nešto najljepše,
jer kad sam tužna,
tu me prijateljice tješe.
Ja svoj rodni kraj jako volim,
i za njega postojim.

Jelena Vasilj, V.a

Moja domovina je meni jako mila,
nježna i lijepa kao mala vila.

Nju treba čuvati kao mali cvijet,
a štititi čitav svijet.

Karla Pervan, V.a

Moja domovina je moj svijet,
moj život, moje sve!
Moja domovina je moja pjesma.
Bez te pjesme moje srce
ne može da kuca.

Moja domovina je moja slika,
tu sliku ja gledam i sanjam.
Moja domovina je najljepša na svijetu.
Ne bih je nikad mijenjala za drugu.

Moja domovina je moja ljubav jedina,
ja je jako volim.

Petra Ćorić, V.a

ŽIVOTNI CILJ

Ne baš tako davno sa svojim prijateljima igrao sam se školice. Šećući s roditeljima, promatrao sam okoliš, posebno jednu običnu građevinu za koju mi rekoše da je to škola. Kad sam učio pisati, čitati i crtati, opet sam se susreo s njom, tom školom. O njoj su mi govorili i stariji prijatelji. Zato postavih sebi ozbiljno pitanje. Što je to škola? Zašto se u njoj satima boravi, bi li se odgoj i obrazovanje mogli stjecati drugčije?

Kad sam se susreo s školskim obrazovanjem, činilo mi se da ćemo brzo postati neprijatelji. Zahvaljujući prvoj i svojoj najdražoj učiteljici, zavoljeh učenje. Sramežljivo otkrivam pred svima da sam u početku učio iz interesa. Za odlične ocjene roditelji i mnogi drugi su me darivali. Vrijeme je teklo, nadmetali su se početak i kraj proteklih sedam školskih godina, a i osma se godina primiče kraju. U meni sazrijeva spoznaja da je uistinu znanje veliko imanje. Znam da se ono može steći jedino ustrajnim i marljivim učenjem. Često se čuju glasine kako obrazovani nisu u trendu, da štrebere treba odbaciti...

Istina, to da nisam štreber već mi je na vrijeme jasno. Što je moj cilj u životu? Najprije želim čvrsto stati uz ljubav, da ona bude moj ideal i da se ne dam podvrgnuti mržnji. Želim uspješno završiti srednju školu, fakultet, a u međuvremenu pomagati roditeljima i baviti se košarkom.

Nadasve, čvrsto i odlučno želim se oduprijeti svim porocima koji vrebaju nas mlade. To ću i uspjeti ako budem išao putem koji mi se sve više sretno otvara. Neću, niti zbog kratkoročnih interesa, napustiti domovinu i dom. Želim biti njihov vjerni sin i graditelj bolje budućnosti.

Nikola Pehar, VIII.c

POČELA JE ŠKOLSKA GODINA

U srijedu, 23. rujna, u prometno - preventivnoj akciji "Počela je školska godina", sudjelovali su učenici VI. razreda naše škole. Sudjelovali su u reguliranju prometa, u suradnji s pripadnicima PU Čitluk. Ispred škole su zaustavljali vozače i dijelili prigodne letke, s ciljem povećanog opreza u prometu. Iskreno se nadamo da će akcija urođiti plodom te povećati oprez kod vozača, posebno u blizini škole.

Prijateljstvo u mojim očima

Od moga rođenja okruživale su me jako drage osobe. Moja obitelj voljela me i dobro odgajala. Svojim odrastanjem stjecala sam sve više poznanika. Samim početkom školovanja upoznala sam mnoštvo dobre djece. Kako sam se sve više upoznavala s njima i uz njih odrastala, upoznala sam jednu učenicu s kojom sam ostvarila prijateljstvo iz snova. Prijateljstvo o kojem sam prije samo razmišljala postalo je čvrsto i puno povjerenja. Svake godine je naše prijateljstvo jačalo. U svemu tome čudi me jedna stvar. Na početku školovanja tu osobu nisam niti doživljavala, a sada smo tako dobre prijateljice. Ona je osoba od povjerenja. Jako je šaljiva, no nekada se previše zamara nepotrebnim stvarima. Ponekad se i posvađamo, ali naša svađa traje nepunih pet minuta, dok se jedna drugoj ne nasmijemo i pružimo ponovo ruku prijateljstva. Svakim novim danom uočavam sve više njenih novih vrlina, a mane i ne primjećujem. Trenutke koje provodim s njom cijenim i nikada ih ne shvaćam uzaludno potrošenim. To prijateljstvo, koje se slučajno izrodilo iz nekoliko razgovora, je kao u snovima i to je ono najvažnije što sam željela postići za vrijeme svog školovanja.

Ana Pehar, VI.c

Moj jesenski zavičaj

Svoj grad najviše volim u jesen. Cijeli grad je prekriven žutim, crvenim i zlatnim lišćem. Kad sam u kući, volim gledati kroz prozor, pogotovo kada pada kiša jer zlaćano lišće sjaji daleko u visine. Jesen nam također donese plodove. Kad je rana jesen, obožavam se zavaliti na kauč i pojesti malo grožđa. Ujutro kada krenem u školu, bude svježe, ali ja takvo vrijeme volim. Oblaci budu nježno plavkasti kao da su se tek probudili. No, ipak nekim danima izađe pokoja zraka sunca pa obasja napola gola stabla. No, ono što ne volim vidjeti u jesen su namrštena lica prolaznika, kao da žele dozvati proljeće. Ne žele da jesen pokaže sve najbolje što ona ima. Međutim, ostavimo te ljude neka misle što žele, a mi ćemo voljeti jesen kao i svako godišnje doba. Iskreno, jesen je, uz ljeto, moje najdraže godišnje doba.

Mia Blažević, VI.c

PJESMA

Pjesma je sve ono što tuga nije,
pjesma je kada se sunce smije.

Pjesma je društvo i prijatelj pravi,
pjesma je bezbrižna igra na travi.

Pjesma je kad skačeš do neba,
pjesma je kada ti ništa ne treba.

Pjesma je zraka sunca i kap kiše,
pjesma je ruža što lijepo miriše.

Pjesma je snaga, pjesma je spas,
pjesma je svugdje, svugdje oko nas.

Ana Pehar, VI.c

DAN HRVATSKIH BRANITELJA OPĆINE ČITLUK

Već petu godinu za redom 18. rujna obilježava se Dan hrvatskih branitelja općine Čitluk. Svečanost obilježavanja započela je polaganjem vijenaca i molitvom ispred Spomen obilježja, gdje su sudjelovali i učenici naše škole sa svojim učiteljima. Nakon toga se održala sveta misa za poginule branitelje u Crkvi Krista Kralja u Čitluku.

Branitelji domovine

Svi smo danas svoji na svome,
braniteljima hrabrim možemo zahvaliti na tome,
jer oni su svoj život dali
da u šake drugih ne bismo pali.

Poštena je ta gospoda,
junaci svoga roda.
Svake godine ih se slavi
jer su heroji pravi.

Borili su se za dom i nas,
znali su da je u njima naš spas.
Navik on živi ki' zgne pošteno, poznate su riječi,
kad su ugledali svjetlo slobode, nije bilo kraja sreći.

Bilo je puno radosti,
a isto tako za poginulima žalosti.
Neka počivaju u miru zato,
branili su nas i moramo misliti na to.

Brigita Mandarić, VIII.a

DAN UČITELJA

Povodom 5. listopada, Svjetskog dana učitelja, želimo vam čestitati Vaš dan te izraziti zahvalnost i poštovanje za znanje koje prenosite i strpljenje kojim nas svakodnevno vodite do novih vrijednih saznanja, kako nastavnih, tako i onih životnih. Učiteljska profesija jedno je od najljepših i najodgovornijih poziva, a današnji je dan još jedna prigoda više da se prisjetimo koliko je važna. Stara grčka mudrost kaže: „Ako ne budemo imali krojača, hodat ćemo goli.“ „Ako ne budemo imali obućara, hodat ćemo bosi.“ „Ako ne budemo imali dobrih učitelja, neće nas biti!“

Sretan Vam Svjetski dan učitelja!

Vijeće učenika

Dan učitelja

Uskoro će učitelja dan,
dan svim dobro znan.

Hrvatski, matematika,
fizika, informatika.

Tada se učitelji slave,
jer nam pomažu
da odrastemo u osobe prave.

To nas uče,
iako se neki
od nas muče.

Uče nas baš svemu,
temu po temu.

Zato nam je svaka osoba
pomoći dala
i stoga im treba reći: „Najljepša hvala!“

Brigita Mandarić, VIII.a

Polaganje cvijeća na spomen obilježje fra Didaku Buntiću u Paoći

Povodom 12. Didakovih dana, 8. listopada, ravnatelj, učitelji i učenici naše škole posjetili su spomenik fra Didaku Buntiću u njegovoј rodnoј Paoći. Učenici su ovom prigodom odnijeli cvijeće i svijeće na fra Didakov spomenik, kako bi na taj način još jednom odali počast ovom velikom čovjeku, humanisti i domoljubu, koji je svojim djelima i humanitarnim radom zadužio sve nas, kao i generacije koje tek dolaze.

Učenici čitlučke područne škole Gradnići su ovom prigodom recitirali pjesme koje su pripremili zajedno sa svojim učiteljicama, a sve u čast fra Didaku čija djela žive i danas u srcima svih Brotnjaka. Nikada se ne smije zaboraviti sve dobro što je fra Didak učinio za naš narod i svoju Hercegovinu. Na starijima je odgovornost i dužnost da to sjećanje prenose na mlađe generacije te da se uspomena na ovog hercegovačkoga velikana dugo očuva. Naša škola ponosno nosi njegovo ime, a naši učenici se svake godine svojim literarnim i likovnim radovima rado osvrnu na njegov život i djelo pokazujući da im je vrlo blizak i danas, premda je živio prije 100 godina. To najbolje dokazuje njihova rečenica: „Dragi oče, fra Didače, hvala ti na tvom naslijedu!“

DANI KRUHA I PLODOVA ZEMLJE

U četvrtak, 15. listopada 2015. godine, učenici i djelatnici OŠ fra Didaka Buntića prigodno su obilježili tradicionalne Dane kruha u svojoj školi.

Djeca su, uz pomoć roditelja, pripremila prigodne poslastice: kruh, peciva, plodove zemlje poput šipaka, grožđa, ali i slastica. Da bi cijeli događaj bio još svečaniji i upečatljiviji, potrudili su se članovi literarne i likovne sekcije, koji su prigodnim plakatom i radovima osvježili ploču u holu škole. Uz prigodne crteže, moglo se pročitati i inspirativne literarne radove, prozne tekstove i pjesmice koje su pripremili marljivi članovi literarne sekcije.

Dani kruha su već postali tradicionalni događaj u našoj školi, a sve zahvaljujući nesebičnom ulaganju i trudu naših nastavnika, učenika i njihovih roditelja.

KRUH

Majka ga mijesi svaku večer, a ujutro ga stavlja u zagrijanu pećnicu da se peče. Iz pećnice se miris širi, zove mene iz toplog kreveta da provirim. Njime se hrani cijeli svijet. Kruh je dar s neba koji nam svakodnevno treba.

Marija Bradvica, VII.a

DANI KRUHA

Ovih prekrasnih dana,
jede se najukusnija hrana.
Marljivo u kuhinji radi mama,
sjećamo se Didaka, dragog svima nama.

Istinski heroj, što drugo reći,
nikakav drugi dojam o njemu ne možemo steći.
Zbog njega će se danas pogača peći,
zbog njega je naš narod pronašao put ka sreći.

Lišće je opalo sa svojih grana,
šarenih boja ima sa svih strana.
Listopad je učinio svoje,
okolo je razbacao prekrasne boje.
Staza je puna lišća,
kada vjetar puhne, sve je čišća i čišća.
Iz košarice visi jabuka mala,
odmah do šljive ponosno je stala.

Kao škrinja puna zlata,
sjaji se pećnica kada je otvorila tata.
Pogača je ukusna i nije suha,
Sretni vam Dani kruha.

Ines Stojić, VIII.a

MJESEC HRVATSKE KNJIGE

Mjesec hrvatske knjige obilježava se od 15. listopada do 15. studenoga 2016. godine. To je manifestacija za promicanje knjige i čitanja koja se organizira sa središnjim programima (program otvaranja, program zatvaranja, okrugli stol, nacionalni kviz ili program od posebnog značaja) i s programima koji se odvijaju na lokalnoj razini gdje svaka od ustanova (knjižnica sa suradnicima i partnerima), organizira svoje programe. Čitanje s razumijevanjem presudna je vještina za svako napredovanje tijekom školovanja. Knjižnica, uz literaturu za djecu i roditelje, nudi kvalitetno osmišljavanje aktivnosti za poticanje čitanja i razvijanje kulture čitanja. Čitateljski klubovi, vježbe pisanja, radionice stripa i slični knjižnični programi oplemenjuju slobodno vrijeme školaraca, pružajući im pri tom edukaciju na zabavan način.

OLE I TRUFA

Šuma je bila velika, gusta i puna svih vrsta listopadnog drveća. Bio je mjesec studeni, relativno topao, čak bi se moglo pomisliti da je ljeto, da tu nema otpalog lišća. Na jednom drvetu koje je izgubilo sav svoj pokrov, ostala su još samo dva lista. Zvali su se Ole i Trufa. Oni su mislili da je razlog što su samo oni ostali njihova čvrsta ljubav. Jako su se voljeli i za vrijeme svih oluja jedno su drugom govorili da se drže. I tako je jednoga dana, dok je bila oluja, Trufa rekla Oli da ona više ne može izdržati, a da se on čvrsto drži. Ole joj je objasnio da je sada voli više nego prije. I dok su razgovarali, dogodilo se ono čega se Trufa svih tih mjeseci bojala. Vjetar je puhnuo i odnio Olu s grane, a Trufa se tužna ostala držati. U međuvremenu, dok je Trufa spavala, vjetar je i nju otrgnuo s grane. Kad se Trufa probudila, osjećala se drugačije, osjećala se slobodno i znala je da nije više list koji ovisi o svakom vjetru ili oluji. Kada je pogledala oko sebe, vidjela je Olu. Pozdravili su se s velikom ljubavlju. Vjetar je puhnuo i odnio Olu i Trufu u vječnost.

Ivan Niko Prusina, VI.c

MOJE ŠKOLOVANJE

U rujnu 2008. godine sam prvi put zakoračila u osnovnu školu. Na početku sam školu smatrala velikom građevinom koja je u meni budila strah od nečeg novog i nepoznatog. Međutim, što je više vremena prolazilo, ja sam se sve bolje osjećala u školi. Upoznala sam prijatelje koji su ubrzo zauzeli posebno mjesto u mom srcu. Uz njih mi je velika građevina ubrzo postala drugi dom. S njima je uvijek bilo smijeha, igre i radosti. Tako su mi, uz dobro društvo, polugodišta i školske godine prolazili jako brzo. Već se nalazim u osmom razredu, bliži se rastanak i kraj osnovnog školovanja, ali on nam ne predstavlja kraj prijateljstva. Sada se svi prisjećamo svega što smo zajedno prošli. Veliki odmori koji traju prekratko, razni ispadi i događaji, trčanje, smijanje, brzo ponavljanje gradiva pred kontrolni, pjevanje svima poznatih pjesama te brojni izleti i ekskurzija. Tako smo dan za danom, razred za razredom stigli do kraja našeg zajedničkog putovanja. Kad me nekad upitaju što mislim o svojoj školi, samo ću se nasmijati, zadržavajući suze, prisjećajući se svih događaja koji su moje školovanje učinili lakšim i ljepšim.

Antea Kvesić, VIII.c

Sretan Božić i 2016.godina

DOBRODOŠLICA BOŽIĆU

BOŽIĆNA PRIČA

U jednom malom gradiću živjele su dvije djevojčice, dvije vjerne prijateljice. Jedna je bila malena, sitna i zvala se Iva. Druga je bila nešto krupnija, punih obrašćica, a zvala se Ana. Iva je bila jedinica, dok je Ana imala starijeg brata i sestru. Puno su se družile i igrale, ali ipak nisu zanemarile školske obaveze. Jednostavno su uživale u svakoj minuti provedenoj zajedno. Početkom prosinca su počele pripremati božićne ukrase koje će pokloniti svojim najmilijima. Uz pomoć svojih baka, izrađivale su nakit, dok su ih majke vodile u trgovine da izaberu sav potreban materijal. Djevojčice su živjele bezbrižno te nisu znale da ne žive sva djeca takvim životom. Sve do jednoga dana kada su ih majke odlučile odvesti u Dom za napuštenu djecu gdje se održavala priredba. Kada su stigli u dom, dočekala su ih napuštena djeca i njihovi

odgajatelji. Ubrzo je počela priredba kojom su bile oduševljene. Te večeri su upoznale dva brata s kojima su razgovarale o različitim temama. Nakon tog susreta mučilo ih je pitanje kakvi su to roditelji koji tako napuste djecu. Umjesto odgovora, Ivina ih je mama pozvala na ručak. Obje su obitelji sudjelovale na ručku koji je trajao jako kratko. Pri odlasku, Ivina je mama pitala braću žele li biti svakodnevno s njima. Oni su na to pristali. Iva je bila sretna što će napokon imati braću te će napokon imati s kim provoditi vrijeme kad nije s Anom. Nastavilo se druženje između Ane, Ive i braće koji su bili presretni jer napokon imaju svoju obitelj.

Kristina Planinić, VIII.d

Zima

Zima stigla u moj kraj,
ne boji se tko je zdrav.

Prava bit će sreća,
pravit ćemo snješka.

Čep od šampanjca leti,
Zimi vjetar vije,
a u kući se grijе.

Luka Stojić, IV.c

Nova godina

Kolači na stolu,
nitko ne misli na školu.
Na sat svatko malo gleda,
veselje sakrit se ne da.

i nekome na glavu sleti.
Do godine nove,

još se pet minuta odzove.

Snijeg i noć su pali,
i posebno veselje dali.
Petarde se pale,
bile velike ili male.

Stigla godina nova,
na nebū vatrena slava.
Sretna Nova godina svima
koliko god da vas ima!

Brigita Mandarić, VIII.a

VALENTINOVO

Valentinovo je dan zaljubljenih. Obilježava se 14. veljače u čast sv. Valentina čiji postupci trebaju biti primjer svima nama. Najpoznatija teorija potječe iz Rima. Tadašnji car je naredio da se vojnici ne smiju vjenčati. Svi svećenici su odlučili poštovati odluku pa više nisu htjeli vršiti sakrament vjenčanja. Međutim, sv. Valentin se oglušio na tu odluku i potajno je održavao ceremonije dok ga vlasti nisu bacile u tamnicu. Nedugo nakon smrti, narod ga je proglašio svecem.

Antea Kvesić, VIII.c

Životni cilj

Najmučniji je život koji se živi bez cilja. Natopljen dosadom, nagrivan prazninom, izjedan besmislim. Cilj usmjerava naše živote, daje im punoču i smisao. Vodi nas i potiče te usmjeruje naše snage. Bez cilja bivamo umrvljeni. Postajemo potišteni i bezvoljni. Osjećamo se izgubljenima i suvišnima. Mnogima u životu nedostaje cilj koji bi ih osmislio, ispunio, pokrenuo. Oni, zapravo, ni sami ne znaju za što i zbog čega žive. Imati ciljeve je od velike važnosti, ali od još veće je to da ih postavljamo sami sebi. Ne da idemo za tuđima, nametnutima, jer ćemo se tako svesti na robeve koji se lako prepuštaju utjecajima drugih. Biti biće cilja, znači biti biće slobode. Vlastiti nas ciljevi čine slobodnim, tuđi nas porobljavaju. Slobodna osoba nema potrebe za kontrolom, ograničenjem... jer za slobodnu osobu ti su pojmovi nepoznati. Sloboda je pokretač ljudske aktivnosti, odnosno samostalnog nezavisnog djelovanja, mogućnost samoodređenja čovjeka. Vlastitim ciljevima hrlimo svim svojim bićem, ka tuđim se bezvoljno vučemo i postajemo nezadovoljni sobom i onim što činimo. U postavljanju odrednica nije dobro ni da premašimo ono za što smo sposobni. Odnosno moramo biti svjesni svojih mogućnosti, no to ne znači da ne bi trebali težiti prema višemu. Ako hoćemo više nego što možemo, ostajemo neostvareni i naše sposobnosti polako propadaju. Tada živimo tek dijelom svoga bića. Da bismo postavili prave ciljeve, neophodna je mudrost koja se zasniva na poznavanju sebe samog i poznavanju svojih želja, sklonosti i mogućnosti. Čovjek je biće cilja i to ne smijemo zaboraviti.

Jana Bulić, VIII.c

Maškare u našoj školi

Veljača je mjesec osobite kreativnosti naših učenika. Među omiljenima datumima, za izraziti maštu i kreativnost su maškare. Maškare su svojim veseljem i šarenilom izmamile osmijeh na sva lica. Članovi likovne sekcije su likovnim radovima i izradom maski sudjelovali u obilježavanju maškara. Dan je protekao u veselom i šaljivom ozračju.

Dani hrvatskog jezika

Povodom manifestacije Dani hrvatskog jezika koja se tradicionalno obilježava od 11. do 17. ožujka svake godine, učenici naše škole su kroz sate hrvatskoga jezika i radom u sekcijama obilježili Dane hrvatskoga jezika.

Hrvatski jezik

Hrvatski jezik je jezik koji čujem i pričam od djetinjstva. Vrlo je lijep, melodičan i slikovit. Hrvatski jezik mi pomaže izraziti svoje osjećaje, želje, maštu. On dočarava ljepotu naše domovine, vrijednost i iskrenost naših ljudi, ljubav, nadu u bolju budućnost, vjeru u Boga koji nas čuva. Naš jezik je pun slikovitih izraza humora i šala, hrabrosti i nježnosti. Ponekad je hrvatski jezik kao pjesma. U male riječi stane puno osjećaja, isto kao što u dubokom moru ima puno brzih riba. Ponekad me naš jezik podsjeća na planine. Čvrste i vječite, one sjaje snježnim vrhovima i mirisu cvijećem u podnožju. Hrvatski jezik je pun narječja i govora koji se jako razlikuju, zato me podsjeća na veliko razgranato stablo koje je puno života, raste, cvate i uljepšava naš život. Volim svoj dijalekt, ali trudim se naučiti hrvatski književni jezik. Ne koristim bez potrebe strane riječi. Iz poštovanja prema precima, pazim na čistoću i ispravnost. Uvijek me zanimala etimologija hrvatskih riječi. Trudim se naučiti nove riječi i proširiti svoj rječnik. Učimo i pričamo strane jezike. Globalizacija stavlja ispred nas nove zadatke i izazove, ali kad čujem svoj hrvatski jezik, srce mi se napuni milinom, a duša mirom i radošću.

Zdenko Bošnjak, VIII.b

USKRSNI BLAGDANI

Učenici naše škole, kao i obično, svaki značajni dan obilježe prigodnim likovnim i literarnim radovima. Nadolazeći uskrsni blagdani stižu ruku pod ruku s proljećem... Dani hrvatskog jezika također! Mnoštvom veselih pisanica, raznobojnih cvjetića, priča i pjesama koje su potekle iz kistova i pera naših kreativnih učenika i njihovih učitelja, svima želimo zaželjeti Sretan i blagoslovjen Uskrs i uskrsne blagdane!

USKRS

Obitelji slave, boje se jaja,
sve je puno uskrsnog sjaja.

Uskrsni zeko nosi pisanice,
a djeca pune svoje košarice.

Na misu idu ljudi svi,
a na livadi su procvali cvjetovi.

Vani sunce, u srcu milina,
ljubavi svugdje ima.

Svemu tome ja se veselim,
Sretan Uskrs svima želim!

USKRSNI ZEKO

Krezub zeko šara jaja
proljetnoga cvjetnog sjaja.

Košaricu šumom nosa,
šara jaja crnog kosa.

Sunce grijе, cvijeće pupa,
srce zeki snažno lupa.

Uskrs zeko rado ima,
pisanice dijeli svima.

Mia Blažević, VI.c

Leptirići u našoj školi

20. travnja 2016. godine, mališani Dječjeg vrtića Čitluk u pratnji svojih odgajateljica posjetili su našu školu. Prigodnu dobrodošlicu priredili su im članovi dramsko-recitatorske sekcije, učenici V. razreda. Program su započeli igrokazom „Baš si mi simpatična, bit ćemo prijatelji“, a završili pjesmom „Himna za drugara.“ U znak zahvalnosti, leptirići su ih počastili

pjesmicama, slikama i vjesnicima proljeća koje su izradile njihove vrijedne ručice uz pomoć teta. U sklopu posjeta školi, mališani su obišli školsku knjižnicu i ured pedagoginje škole. Kroz kratak razgovor sa školskom knjižničarkom, upoznali su se s radom školske knjižnice. Pedagoginja ih je ukratko upoznala sa svojom ulogom u školi i upisom u 1. razred koji im tek slijedi. Susret je protekao u veselom ozračju na obostrano zadovoljstvo Leptirića, učenika i osoblja škole.

Maslačak

Maslačak boju sunca ima,
poznato je svima.

Kad se pretvori u pahuljicu,
djeca trče na ulicu.

Maslačak je moj najdraži cvijet,
njega pozna cijeli svijet.

Lana Vego, III.c

Proljetna gužva

Cvjetovi bijeli, žuti, plavi,
raznijeli se,
po mladoj travi.

Zvončić, jaglaci, pa još...
Ah! Tko će ih sve znati.

Uzogradu, pod voćkama
krasuljci su prosipani.
I Šafrani već su vani.

U cijeloj toj gunguli,
gurali se i zumbuli.
A gdje su ti tulipani?
U zemlji su, još pospani.

Proljeće na livadi

Napokon je stiglo proljeće u moj kraj. Radujem se proljeću jer se tada priroda budi. Na livadi pokraj naše kuće, trava je već ozelenjela i prepuna je šarenog cvijeća. Iznad cvijeća lete leptiri i pčele. Čuje se lijepa pjesma ptica. Livada je pravo mjesto za igru. Ja i moj brat na livadi beremo cvijeće, ponekad pokušavamo uhvatiti leptire. Jako volim proljeće jer je tada priroda najljepša.

Lana Raspudić, III.d

MAJČIN DAN

Majka

Ogromna snaga u riječi je toj,
jer majka je cio život moj.

Nada mnom bdije, za mene moli,
ja znam da me beskrajno voli.

Njena me ljubav grijе i hrani,
od svih zala ona me brani.
Kada me grli, pomalo kori,
i tada znam da me voli.

Što god me muči, što god me slama,
za sve probleme tu je mama.

Ana Pehar, VI.c

Moј najdraži lik

Zadnjih godina zbližila sam se sa svojom bakom. U posljednje se vrijeme nije puno promijenila. Iz zelenih očiju joj uvijek sjaji neki poseban sjaj. Sijeda kosa ostala je ista kao i prije, a tvrdoglavost je neće napustiti do posljednjeg daha. Sad je još češće posjećujem jer se naglo razboljela, a kada dodem, priča mi priče iz svoga djetinjstva. Često se zamislim i usporedim svoju baku sa mnom. Hod do škole i natrag kilometrima, čuvanje stada i mnogi poslovi koje je obavljala još kao dijete, čine mi se nezamislivim. Sve dok je bila u snazi, pomagala je mojoj mami u kućanskim poslovima. Kad bih ja nešto krivo napravila, često bi me zagrlila i govorila mi da to više ne smijem raditi. Njezine riječi bih uvijek poslušala i uz nju sam se osjećala sigurnije i sretnije. Kad sam malo porasla i krenula u školu, bila mi je najveća podrška. Kako mi ne bi bilo hladno zimi, baka se i zato pobrinula. Većinu ljeta provodila je u hladovini pokraj kuće pletući jer njezine vrijedne ruke ne mogu mirovati. Pokušala sam i ja plesti, ali nisam bila spretna kao ona. Ipak, to su godine i godine iskustva. Toj spremnosti, tvrdoglavosti i hrabrosti uvijek se divim i kažem: „To je ipak moja baka, jedinstvena i neponovljiva!“

Antea Kvesić, VIII.c

Graditelj nove i drugčije Hercegovine

Fra Didak je volio svoj narod i vjerovao u njegove mogućnosti kao nitko drugi. Podizao je u narodu svijest o njegovim sposobnostima pokušavajući mijenjati mentalitet dotada potlačenog i utučenog naroda. S ponosom je govorio o svojoj zemlji i njezinim bogatstvima. Ta ljubav prema narodu i zemlji, fra Didaka, međutim, nije mogla zaslijepiti da potpuno slobodno ukaže na slabosti i pogreške tog istog naroda. Znao je fra Didak vrlo dobro da su ključni uzroci lošeg gospodarskog stanja u Hercegovini ipak u njezinom zapostavljanju i eksploatiranju od strane tuđinskih vlasti, zbog čega nije dopuštao da se širi glas o Hercegovini kao siromašnoj zemlji.

Uređivački odbor Iskri

MANIFESTACIJA "DANI EUROPSKOG NASLIJEĐA"

U organizaciji Federalnog ministarstva kulture i športa održava se tradicionalna manifestacija „Dani europskog naslijeđa.“ U okviru programa bio je otvoren natječaj likovnih radova učenika pod nazivom „Mladi i naslijeđe.“ Učenica Antea Primorac iz VI. d razreda s mentoricom Sandrom Karačić osvojila je prvo mjesto. Ovim putem im čestitamo, a ostale učenike potičemo na sudjelovanje u svim aktivnostima kako bi pokazali raskoš talenata kojim se može pohvaliti naša škola.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ MATEMATIKE ZA VI. I VII. RAZRED

Županijsko natjecanje iz matematike za učenike VI. i VII. razreda održano je 7. svibnja 2016. godine u Osnovnoj školi Marka Marulića u Prozoru. Našu školu predstavljali su učenici: Luka Gagro VI.e, Toma Milićević VII.a, Mirjam Šarac VII.b razred. Učenica Mirjam Šarac osvojila je zavidno 2. mjesto, a učenici Luka Gagro i Toma Milićević odlično 5. mjesto. Učenicima i mentorima Ivi Pejdi i Mirjani Dugandžić iskrene čestitke na postignutim rezultatima.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U KRASNOSLOVU

Dana 22. travnja 2016. godine održano je županijsko natjecanje u krasnoslovu u Osnovnoj školi Vladimira Pavlovića u Čapljini. Našu školu predstavljao je učenik Ivan Ostojić iz IV.c razreda s pjesmom: „Rano sunce u šumi“, autora Dragutina Tadijanovića. U konkurenciji učenika, predstavnika 22. škole, Ivan je osvojio 3. mjesto. Čestitke našem učeniku!

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ POVIJESTI

Županijsko natjecanje iz povijesti za sedme razrede održano je 27. travnja 2016. godine. Sudjelovali su učenici iz 23 osnovne škole, a našu školu izvrsno je predstavljala učenica Ivana Bošnjak (VII.b/9). Osvojila je visoko III. mjesto. Ivani i njezinoj nastavnici Zorici Sušac iskreno čestitamo u ime svih učenika i djelatnika škole!

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ MATEMATIKE

Županijsko natjecanje iz matematike za pете razrede održano je 27. travnja 2016. godine u Osnovnoj školi A.B. Šimića u Mostaru. Sudjelovali su učenici iz 23 osnovne škole. Našu školu predstavlja je učenik Ivan Juričić iz V.a razreda. Osvojio je visoko III. mjesto. Ivanu i njegovoju učiteljici Angeli Dodig iskrene čestitke.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ ENGLESKOG JEZIKA

Županijsko natjecanje iz engleskog jezika za sedmi razred održano je 27. travnja 2016. godine u Osnovnoj školi A.B. Šimića u Mostaru. Sudjelovali su učenici iz 23 osnovne škole. Našu školu predstavljala je učenica Mirjam Šarac iz VIIb. razreda Osvojila je odlično IV. mjesto. Mirjam i njezinoj mentorici Korneliji Ostojić iskrene čestitke.

UPIS U PRVI RAZRED

Upisi djece za školsku 2016./2017. godinu počeli su 26.04.2016., a završili su 5.5.2016. godine. Upis djece protekao je u suradnji s Povjerenstvom za upis učenika u prvi razred koje je omogućilo pozitivno ozračje i toplu dobrodošlicu svim učenicima i roditeljima. Učenici petih razreda izradili su prigodne čestitke budućim prvašićima kao uspomenu na upis u prvi razred. U centralnu školu upisano je 71 dijete, od toga 30 dječaka i 41 djevojčica. Učitelji se nadaju uspješnoj suradnji s roditeljima, što je garancija uspješnom odgojno-obrazovnom procesu.

ZAŠTIĆENE BILJNE I ŽIVOTINJSKE VRSTE

Božikovina

Zakonom zaštićena temeljem Zakona o zaštiti prirode na svim prirodnim nalazištima od 1961. godine, atlantsko-submediteranska biljka raste od primorskih do kontinentalnih krajeva u bukovim i bukovo-jelovim šumama gorskih područja, a dijelom i u submediteranskim šumama i šikarama. Uvijek je zeleni grm ili nisko i veće stablo; može doživjeti starost i do tristo godina, raste sporo, a zbog dekorativnih osobina dosta se uzgaja. Rasprostranjuje se plodovima koštunicama koje raznose ptice. Panjevi božikovine imaju jaku izbojnu snagu, često se uzgaja kao hortikulturna biljka.

Vidra

Vidra je sisavac koji podrijetlom dolazi od kuna, može narasti i do 75 cm (s repom do 120cm), težina joj je do 11 kg. Hrani se ribama, rakovima, žabama i manjim sisavcima. Može živjeti do 16. godina. Živi u jezerima, ribnjacima i potocima.

Zaštićena je vrsta.

Mia Barbarić, VII.a

GLAZBA

Glazba je umjetnost tona koja budi osjećaj za red i ljepotu. Zaokružen i cjelovit ostvaraj glazbene umjetnosti zove se skladba, glazbeno djelo ili kompozicija. Ne svodi se samo na skladanje, nego je skladano djelo potrebno izvesti da bi se moglo predati publici kao gotov proizvod umjetnosti. Glazbu izvode izvođači, a može se reproducirati na dva načina. Živom izvedbom na samome mjestu, odnosno izvođenjem djela pred publikom na koncertu ili nekoj prigodnoj svečanosti. Emitira se preko snimljenog sadržaja s nosača zvuka (CD-a, DVD-a) preko suvremene elektroničke opreme, kao što su WI-FI, odnosno kroz auditivni ili audiovizualni elektronski medij (radio, Internet...). Glazba je najprije služila kao magijsko sredstvo koje je trebala pomoći nekoj radnji. Takva je glazba redovno praćena plesom, a bila je vezana uz religijske ceremonije. U srednjem vijeku glazba je poznavala dva smjera-crkvenu i narodnu. Svjetovna glazba je u 12. stoljeću dobila novu vrstu pjesama koju su gajili trubaduri.

Barbara Grgić, VII.a

MODA PROLJEĆE – LJETO 2016.

Na početku svake modne sezone, pitamo se isto: što se nosi i kako uložiti u temeljne odjevne predmete koji će nas lijepo odijevati nekoliko mjeseci. Modno proljeće 2016. je počelo, a odgovor na postavljeno pitanje je i više nego jednostavno: ukratko, nose se svi, pomalo zaboravljeni komadi koji nas asociraju na vrijeme koje je iza nas.

Moda s početka 80. - tih je smjernica stila koji će dominirati ovog proljeća! Što podrazumijeva ovaj trend? Zanimljive tunike, haljine koje se nose uz tajice i cipele-model sakriva prste, a otkriva petu. Traperice koje imaju blago zvonolike nogavice koje savršeno optički produljuju figuru, kardigan jakne, puno boja... Ove su se godine na modnu scenu vratile dvije boje - ružičasta i plava koje su idealan izbor za svečane haljine. No, isto tako nose se i jarke boje koje smo nosili prije gotovo 20 godina. Zablistajte u boji sunca, fuksije, koraljnoj, 'trava' zelenoj, kraljevski plavoj, neonsko ljubičastoj...

Učenički rad

Prognoza vremena kroz radne dane

Ponedjeljak

Ponedjeljak će biti jako ljut,
bit će mokro sve; ljudske i put...

Utorak

Utorak toplo vrijeme će dati,
i tada ružno vrijeme će stati.

Srijeda

Srijeda neka se vani s djecom igra,
sunčano je vrijeme pa neka se vrti ko čigra.

Četvrtak

Četvrtak po suncu će skakutati,
a samo će svaka kišna glista plakati.

Petak

Petak je posljednji radni dan,
a ovaj vikend bit će kao slatki san.

Brigita Mandarić, VIII.a

ŠALE

Ivica dolazi iz škole:

- Tata, ti si nogometničar pa ćeš me sigurno razumjeti.

Otac ga upita:

- O čemu ti to, sine?

Ivica će spremno:

- Producio sam ugovor s petim razredom na još godinu dana!

Baka otišla kod doktora:

- Doktore, kupila sam slušni aparat!
- Odlično! Kako vam je muž?
- Ma jeftino, samo 150 KM.

Perica pita učiteljicu:

- Može li čovjek biti kažnjen za nešto što nije učinio?

Učiteljica odgovara:

- Naravno da ne!

Na to će Ivica:

- Super, nisam odradio domaću zadaću!

Učiteljica:

- Hoćeš ti onda odgovarati?

Učenica:

- A ne bih, ja bih pisala usmeni!

Učitelj ulazi u razred i počinje ispitivati:

- Ti dolje u kutu, ponovi što smo učili prošli put.
- Pa znate, ne sjećam se...
- Zar nisi učio? Kako te nije sram?
Što ti uopće radiš u školi?
- Zvali su me iz ravnateljeva kabineta, došao sam vam popraviti radijator.

Gabrijela Šakota, VII.a